

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 5596

гр. София, 25.07.2019 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 14
състав**, в закрито заседание на 25.07.2019 г. в следния състав:
СЪДИЯ: Пламен Горелски

като разгледа дело номер **7082** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 157 от Данъчно - осигурителния процесуален кодекс.

Делото е образувано по жалба от [фирма], против издаден от органи по приходите при ТД на НАП – С. Ревизионен акт № Р-22220215002180-091-001/10.12.2018 г., потвърден от директора на Дирекция „Обжалване и данъчно – осигурителна практика“ – С. с Решение № 327/22.02.2019 г. В края на жалбата до Съда с едно изречение е заявено и „особено искане“ за „спиране изпълнението на РА, до приключване на съдебното обжалване, с влязъл в сила съдебен акт“.

С Разпореждане от 27.06.2019 г. Съдът остави без движение жалбата и указа на оспорващото дружество: да внесе държавна такса за образуване на делото; да заяви, поддържа ли искането за спиране, като съобрази чл. 157, ал.ал. 1-3 ДОПК. С молба от 19.07.2019 г. адвокат – пълномощник е заявил само, че поддържа искането за спиране, заявено с жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД намира, че с настоящото определение следва да се произнесе по искането за спиране изпълнението на редовно оспорения ревизионен акт, както и да насрочи делото за разглеждане в публично заседание.

Съдът приема, че искането за спиране изпълнението на РА № Р-22220215002180-091-001/10.12.2018 г. е процесуално допустимо (чл. 157, ал. 2 ДОПК), но е неоснователно.

Вече цитираната разпоредба на чл. 157, ал. 2 ДОПК дава възможност на жалбоподател, оспорващ ревизионен акт да поиска и от Съда спиране изпълнението на акта, но нормата на ал. 3 задължава, към искането да бъдат приложени „доказателствата за направеното обезпечение в размер на главницата и лихвите, а когато не е наложено обезпечение, искането трябва да съдържа предложение за обезпечение в същия размер. В тези случаи се прилагат съответно разпоредбите на чл. 153, ал. 3 - 5“. В процесния случай нито с жалбата, нито с уточняващата молба от

19.07.2019 г. и въпреки дадените от Съда указания, от страна на [фирма] не са представени доказателства за наложено обезпечение (пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа), в размер на главницата и лихвите и не е направено предложение за обезпечение в същия размер. Липсата на обезпечение и/или на неотменяема банкова гаранция за установено с ревизионния акт публично задължение обуславя неоснователност на искането за спиране на акта.

Поради изложеното и на основание чл. 157, ал. 4, вр. ал. 2 и ал. 3, вр. чл. 153, ал. 3 ДОПК Административен съд София – град, 14^{-ти} състав

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ заявеното от [фирма] с жалбата до Съда (вх. № 12749/24.04.2019 г.) искане за спиране изпълнението на издадения от органи по приходите при ТД на НАП – С. РЕВИЗИОНЕН АКТ № Р-22220215002180-091-001/10.12.2018 г., потвърден от директора на Дирекция „Обжалване и данъчно – осигурителна практика“ – С. с Решение № 327/22.02.2019 г.

НАСРОЧВА делото за разглеждане в открито съдебно заседание, на 21.10.2019 г., от 09, 30 часа.

КОНСТИТУИРА:

Жалбоподател: [фирма];

Ответник: директора на Дирекция „Обжалване и данъчно – осигурителна практика“ – С.

Определението, само в частта относно искането за спиране на ревизионния акт подлежи на обжалване пред ВАС с частна жалба, в 7-дневен срок от съобщаването.

СЪДИЯ: